

EL VESTIT NOU DE

L'EMPERADOR

Hans Christian Andersen

El vestit nou 01 - Minuet - Mozart.mp3 14"

I. ESCENA — PRESENTACIÓ

La presentació es fa davant del teló. Darrera hi ha preparada l'escena de la taverna. Els PRESENTADORS surten i ensenyen un cartell que diu: HEUS ACÍ QUE UNA VEGADA.. Després el deixen a terra, just on hi ha la cortina.

PRESENTADOR 1 — Vet aquí que una vegada hi havia un Emperador.

PRESENTADOR 2 -- Un Emperador molt, però molt presumit. Tan presumit, que cada dia estrenava un vestit.

PRESENTADOR 3 -- En aquell país, els sastres no paraven de cosir: cus que cus, cus que cus! I en feien de vestits!

PRESENTADOR 2-- Vestits per a l'Emperador, pels nobles, els rics que eren els qui els podien pagar...

PRESENTADOR 3-- Vestits per a totes les hores i ocasions, vestits llampants, vestits originals, vestits fantàstics, vestits cars...

Els PRESENTADORS Se situen a una banda de l'escenari. Música. durant tota la desfilada, que comença. Les explicacions dels PRESENTADORS hauran de ser les adequades als "modelets" que es passin.

PRESENTADOR 1— Modelet per sortir a passeig una tarda de pluja. No cal paraigua...

(un altre modelet)

PRESENTADOR 2-- Camisa de dormir per a dormir tres dies i tres nits seguides, amb ornament de despertador que no sona i ulleres de sol per evitar les molèsties de la llum...

(un altre)

PRESENTADOR 3-- Model per a jugar a pilota en els camps verds del nostre Imperi. Les ratlles poden ser de diferents colors, segons a qui es vulgui caure simpàtic...

(un altre més)

PRESENTADOR 2-- Vestit inventat per a una de les actrius que sortirà després a comèdia. Observeu que ben fetes són les flors!

El vestit pot anar ple de flors . de paper que es pugui arrencar fàcilment per tirar-les al públic. Acaba la desfilada. Entra l'HOME 1, és un treballador que torna de la feina

HOME 1-- Ara, això sí. Els que ens hem de guanyar el pa anant a treballar cada matí,

no podem portar uns vestits tan luxosos ni estrenar un vestit nou cada dia.

En dir-ho, es gira de cul al públic i mostra uns exagerats pedaços. Després se'n va. Els PRESENTADORS 1 i 2 agafen el cartell i el giren. En el cartell, s'hi llegeix: EL VESTIT NOU DE L'EMPERADOR. El PRESENTADOR 3 anuncia l'obra.

PRESENTADOR 3— Atenció, senyores i senyors, que comença...

Tots els actors, des de darrera les cortines:

TOTS — Tararaaaaa...

PRESENTADORS — El vestit nou de l'Emperador!

PRESENTADOR 1—La gent d'aquest regne quan no treballen se'n van a la taverna a ofegar les tristeses i a buscar companyia: a la Taverna!

ESCENA 1

El vestit nou 01 - Minuet - Mozart.mp3 1

A la taverna

Van entrant i seient els homes

HOME 1:Ànsia mestressa, que tenim la gola seca!

MESTRESSA: Ja va, ja va! Que no s'acaba pas!

HOME 2: Només faltaria això, com hi ha món! Que s'acabés el vi...!

Tavernera: Si no fos pel vi quedaríeu secs com bacallans. No tasteu mai l'aigua i això que la de la font és boníssima i ni per rentar-vos la useu.

HOME 3: Au! Deixa't estar de tonteries. Ja que no ens arriben els dinerons per anar abrigats per fora, almenys posem una mica d'escalforeta a dins!

HOME 1— Ja tens prou raó. M'estranya que el rei encara no hagi apujat els impostos.

HOME 3- Més impostos, més impostos! Com això continuï així no ens quedarà ni per vi.

HOME 2- Ja ho podeu dir al vostre "amic" el rei, que si ens continua escanyant no podreu vendre ni vi aigualit.

TAVERNERA- Ja aniria bé, ja! Que em doneu massa feina... sempre amunt i avall!

HOME 1- Mira que dius tu! La mestressa se't trauria de sobre i hauries d'anar a plegar patates i això si que cansa...

HOME 3- I tot pels vestidets nous que només es posa una vegada. Podríem ben vestir la canalla nosaltres si ens els donés.

MESTRESSA: Teniu, teniu...! Ja porto una altra gerra. I no n'hi ha per tant que tots teniu la rajola ben farcida...

HOME 4: Què més voldríem! Au va! Ja en pots preparar una altra que amb la set i el fred que tenim la buidarem de seguida.

Entren els forasters que observen la gent i cerquen un lloc per seure.

FORASTER 1- I quina taverna més acollidora.

FORASTER 2- I quins tamborets més còmodes.

FORASTER 3- S'hi deu estar bé aquí!

FORASTER 1- I quina escalforeta...

FORASTER 2- Hum... quina flaire de bon vi que fa...

FORASTER 3- Es veuen bona gent aquests parroquians...

FORASTER 1- A veure què pesquem...

FORASTER 2- Bon dia a tothom i bona hora!

Tavernera- Bon dia... Endavant, endavant no us quedeu palplantats a la porta i tanqueu-la de pressa que hi entra el fred!

MESTRESSA- Passeu, passeu... No tingueu vergonya...

FORASTER 3- No patiu que d'això no en tenim gaire... vull dir de fred... He,he,he.

HOME 3- Va passeu, passeu que com més serem més riurem.

HOME 1: No estigueu pas drets, forasters, seieu... El vi us baixarà millor si teniu una bona cadira. Ep, mestressa...! Un parell de gots de vi per a aquests forasters.

HOME 2: Porteu-ne força, que brindarem pel nostre emperador i el vestit que avui ha estrenat! *(A cau d'orella, als dos forasters.)* L'haguéssiu vist, quin vestit duia!

HOME 1: De segur que no el teniu, vosaltres, un emperador que llueixi gales semblants!

HOME 3: Ni que estreni un vestit cada dia!

HOME 4 : Ni que estigui tan sonat com el nostre.. bé, això potser sí perquè de reis i d'emperadors que no hi toquin bé n'hi ha un munt pel món.

FORASTER 1: Ben cert que no. A les nostres terres no en tenim cap d'emperador ara, el que teníem se'ns va morir...

Tots riuen.

FORASTER 3- I estem molt tranquils sense, de fet, no el necessitàvem per a res oi? Només servia per cobrar impostos i gastar en festasses...

HOME 4: Quina sort!

FORASTER 2: Escolteu, escolteu i ... daïxonses... Deu ser molt ric el vostre emperador, que té tants diners per fer-se un vestit cada dia de l'any!

Tavernera: Va! Pel que li serveixen els vestits! Se'ls posa una vegada i ja no en vol saber res més d'aquell vestit. En té un magatzem ple fins al cap damunt i ben arnats que deuen estar.

HOME 1: Ja ho crec que sí que en té de diners! Pregunteu-ho als sastres d'aquest país, i a la mestressa d'aquesta casa, que s'han fet rics cosint per a l'emperador i... posant un xic d'aigua al vi que bevem.

MESTRESSA: No us queixeu, que si no us posés aigua a la gerra cada dia aniríeu a dormir ben engatats i amb el nas vermell.

TAVERNERA- I no trobaríeu el camí de casa i les vostres dones...

FORASTER 2: Vejам mestressa... i el vostre emperador és bon pagador?

FORASTER 3: Sí, sí, això, com va de calers? Paga bé i ràpid?

HOME 1- Els impostos sí que els cobra ràpid.

HOME 2- D'això sí que mai se'n descuida i és clar com que li agrada cobrar... vol donar exemple i per això no es fa pregar per pagar.

HOME 3- És clar com que no li costen de guanyar tampoc li costen de gastar. I vinga pel broc gros! Com si fos aigua...

MESTRESSA: Ja ho crec que sí! No he sentit mai a dir que ningú no fos pagat per la seva feina i... si li agraden les mostres, també sap pagar per endavant. Va! I no digueu més bestieses que sembla que avui no he posat prou aigua al vi.

TAVERNERA: I tant és tan ràpid pagant com cobrant impostos.

FORASTER 1: Això sí que m'agrada de saber-ho. Demà mateix anirem a veure el vostre emperador i li oferirem els nostres serveis.

FORASTER 3: De segur que li interessarà la nostra oferta, he, he, he.

MESTRESSA: Sou sastres?

FORASTERS (ahora): Som...

FORASTER 1: I tant! Els meus companys són uns magnífics teixidors i jo un expert de l'agulla com no hi ha.

TOTHOM (*ahora*): Oh!...

FORASTER 2: Mestressa, jo també vull brindar pel vostre emperador. Vi per a tothom, que paga la meva butxaca.

TAVERNERA- Au! Ja hi som! Torna anar amunt i avall! Si almenys paguessin bé!

Tothom canta les rondes del vi.

El vestit nou 02 - Grup de Folk - Les Rondes del Vi.mp3

No vagis a la mar a encomanar les penes, No vagis a la mar Les aigües en van plenes. Vora, vora del port hi ha una vella taverna, vora, vora del port hi ha un bar de mala mort Tralarà, larà, larà tralarà, larà, larà.	no és amb mala intenció deixar al burgès les sobres. Tralarà, larà, larà tralarà, larà, larà.
Una bóta de rom i una altra d'aiguardent, una bóta de rom i molta olor de gent. No siguis sol a veure ni sol a rumiar no siguis sol a veure que el vi et condemnarà. Tralarà, larà, larà tralarà, larà, larà. El primer brindis va per companys i companyes, el segon anirà pels qui els han crescut les banyes. La tercera, libació a la salut dels pobres,	Atents, amics, encara, al següent got de vi beneirem la mare que a tots ens va parir. La copa que fa cinc pel gran pare Noè la copa que fa sis pels diables del cafè. Tralarà, larà, larà tralarà, larà, larà.
	Quan el sis serà buit maleirem l'infern, la copa que fa vuit el clero i el govern. El got de comiat el cantarem tots junts, el got de comiat un rèquiem pels difunts. Tralarà, larà, larà tralarà, larà, larà.

El vestit nou 03 - Minuet - Mozart.mp3

PRESENTADOR 2- Bé ja coneixem els vilatans, ara anirem a Palau a conèixer l'Emperador i l'Emperadriu i a tots els aprofitats de l'imperi.

ESCENA 2

El vestit nou 04 escena 2.mp3

Al palau de l'emperador

CRIATS- Emperador! Emperador!

CRIATS- Emperador! Emperador!

CRIATS- Emperador! Emperador!

CRIATS- Emperador! Emperador!

CRIATS- Senyor! Senyor!

EMPERADOR- (Des de dins) Què voleu? Que no sabeu que no vull que se'm molesti?

CRIAT 1- És que Senyor, hi ha uns forasters a la porta de Palau!

EMPERADOR- És que no puc estar tranquil ni un moment, eh!

CRIAT 2- Senyor... Diuen que fan uns vestits que no els veu tothom. Què estrany, oi?

EMPERADOR- Què us empatolleu?

CRIAT 1- Senyor, que us demanen audiència!

EMPERADOR- Un vestit que no el veu tothom?

CRIAT 2- Què fem Majestat?

EMPERADOR- Feu-los passar és clar!

CRIAT- De seguida Majestat, de seguida.

L'Emperador assegut al tro. Els dos criats fan entrar els forasters i es col·loquen a cada costat del rei.

CRIATS- Els forasters!

FORASTERS- (saludant) Majestat!

EMPERADOR- Passeu, passeu. I què dieu d'un vestit que no tothom el veu?

FORASTER 2- És cert, Majestat, els nostres vestits són tan bells que no els pot veure qualsevol.

FORASTER 1- Només els pot veure aquell que és honrat...

FORASTER 3- I que té bons sentiments... i que no us enreda...

EMPERADOR: Vejam, vejam... repetiu-m'ho, que no sé si ho he entès gaire bé. Vos dieu que em podeu fer un vestit de tan belles filasses que, en portar-lo, aquell qui no les distingeixi, és que m'enganya.

FORASTER 2: **Exactament.** Només els més lleials servidors apreciaran la seva bellesa...

EMPERADOR: Els més lleials, només...

FORASTER 1: **En efecte,** majestat, i no és sols això el que nosaltres podem oferir-vos, sinó que, a més a més...

FORASTER 2:... sabreu qui és curt de gambals,

FORASTER 1- i quins són els homes que ocupen indegudament els seus càrrecs,

FORASTER 2- i qui s'atipa a les vostres costelles...

FORASTER 3: ... qui fa el birla-birloqui a les arques del palau i qui "juga" amb l'emperadriu, ha, ha, ha.

Una pausa. L'emperador es mira el criat que fa cara de curt de gambals, i els conseller, que fa una bona panxa.

EMPERADOR: Deuen ser meravellosos els vostres teixits. Em plau de pensar que bo i lluint el meu vestit nou... (*Es mira de nou el conseller*) podria esbrinar quins són els consellers que fan fortuna a costa meva, quins són els criats talossos... (*mirant ara el criat, s'aixeca de la cadira i s'apropa als forasters.*) i **quins dels cortesans s'entretenen amb l'Emperadriu... que per cert, últimament està molt distreta** Teniu, (*es treu una bossa de diners*) aquesta bossa va per endavant i tot el que demaneu, els meus consellers ho posaran a les vostres mans.

FORASTER 1: Procurarem no fer-vos esperar massa per aquest vestit, encara que no us penseu que sigui fàcil de fer. Però estareu al corrent de la nostra tasca i, si cal, avui mateix començarem a filar.

EMPERADOR: **I tant! Ja podeu començar! Aneu, aneu, i ja us visitaran els meus consellers o els meus criats per saber com us va la feina i ja ho sabeu si necessiteu alguna cosa més... Demaneu, demaneu, demaneu... que no ve d'aquí.**

El vestit nou 04 escena 2.mp3

PRESENTADOR 2 – Ja veieu quin Emperador! com que ell no n'ha de guanyar... doncs apa a llençar-los i a viure a la babalà i L'Emperadriu que n'ha de dir de tot això?

ESCENA 2b

El vestit nou 04 escena 2.mp3

L'Emperadriu i la Serventa entren al saló quan acaben de sortir els altres personatges.

SERVENTA.- Majestat, aquest matí he entrat un moment a la taverna i he vist els forasters que preguntaven si l'emperador pagava bé pels seus serveis.

EMPERADRIU.- Aquests tres em fan una mica de mala espina i amb un marit tan carcamal com tinc no m'estranyaria que li volguessin prendre el pèl.

SERVENTA.- A la taverna han dit que eren sastres i dels bons.

EMPERADRIU.- També podria dir jo que sóc modista i no he enfilat mai una agulla.

SERVENTA.- És clar, qui treballa al palau som els servents.

EMPERADRIU.- Què vols dir amb això, descarada!

SERVENTA.- No res, senyora. L'únic que he volgut dir és que els servents estem per treballar i ses majestats per feines molt més importants: fer-se vestits nous, jugar a cartetes, muntar a cavall, anar de caceres, anar a festes...

EMPERADRIU.- Val més que callis si no vols que et talli aquesta llengua que tens!

SERVENTA.- Perdoneu senyora (*està a punt d'anar-se'n*).

EMPERADRIU.- No te'n vagis encara; tu creus que els forasters faran aquest vestit tan meravellós?

SERVENTA.- Jo, senyora, penso que és una enganyifa; que els forasters se'n volen aprofitar del presumit del seu marit.

EMPERADRIU.- *(maliciosa)* Uuuuufffff! Quin descans si tens raó...

El vestit nou 04 escena 2.mp3

PRESENTADOR 3- Què us sembla tot això? Ja veieu que a l'Emperador no li ve d'aquí sort que l'Emperadriu sembla una mica més al cas i comença a estar-ne una mica tipa. Què deuen fer els forasters? Anem a les golfes de Palau.

El vestit nou 05 escena 3.mp3

ESCENA 3

A les golfes del palau

Una sala amb una filosa i un teler. Els dos forasters jeuen a terra fent el mandra. Xiulen una cançó.

FORASTER 2: Ens em ficat l'emperador a la butxaca en un no-res!

FORASTER 3: Quin carcamal que està fet, ha, ha, ha.

FORASTER 1: Amb la seva fal·lera d'estrenar vestits... **No s'adona de res del que se li diu... de fet com tots els poderosos... es pensen que són molt llestos i són...**

FORASTER 2: Però compte amb el criat, no fos cas que, talòs com sembla...

FORASTER 1: I sobretot amb el conseller que...

FORASTER 3: ...amb el seu afany de tenir més diners segur que ens en voldrà estafar, ha, ha, ha.

FORASTER 2: Psssst! Ve algú.

Truquen a la porta. S'aixequen, s'afanyen a fer veure que treballen. Entren els criats duent una plata amb el sopar; caminen molt distretament i de fet no s'adonen de la farsa que han organitzat els dos estafadors. Un cop han deixat la plata en un cantó, Veuen realment que no hi ha cap fil, ni trama, ni ordit.

El vestit nou 06 escena 4.mp3

ESCENA 4

A la cuina

HOME 1.- Quin parell aquells forasters!

HOME 2.- I tant! Només arribar ja treballen per l'emperador i ben pagats pel que diuen.

HOME 3.- Doncs jo... no sé, no sé... em fan una mica de mala espina.

HOME 2.- Sempre veus els forasters amb desconfiança, tu.

HOME 3.- Sempre no, però aquests... em sembla que ens han enganyat i no són sastres.

HOME 1.- I ara home! És clar que són sastres. Ja saps que estan fent un vestit meravellós pel nostre emperador.

HOME 3.- Ja, ja! això diuen... però... No sé, no sé...

HOME 2.- Mireu, ve el criat. Veja'm si sentim alguna xafarderia de palau.

CRIATS: Cuiner, cuinera! Tinc gana....ui...ui...

CRIAT 1- Em menjaria un bou amb banyes i tot.

CUINERA: Ja va, home, ja va. Sempre aneu amb crits i presses. Però el dia que l'emperador sàpiga que veniu a fer-li cisa al celler i a la cuina, no sé pas que passarà.

CRIAT 2: Brrrr! Com em corre la rateta per la panxa... *(fa una correguda fins a l'altre extrem de l'escenari i de poc no ensopega amb els consellers; té un ensurt)*

CONSELLER 2: D'on veniu, que sembla que les cames us tremolen?

CRIAT 1: D'aquí... Vull dir, de les golfes.

CONSELLER 1: De veure com els forasters teixeixen?

CRIAT 1- Siiiiii...

CONSELLER 2: Deuen tenir la feina força endavant, oi?

CRIAT 2- Ooooh! I Taaaant!

CONSELLER 1: Heu vist si les teles eren boniques?

CUINERA: A aquests pregunteu? Ben segur que no deuen haver vist res.

CRIAT 2: Que no he vist res? Vull dir... Que no em vist res?

CRIAT 1- I tant, que ho hem vist! Ui...bonic, bonic! Meravellós!

CRIAT 2: Molt fil! Amb uns daixonses... i un dallonses...(gesticula amb les mans com si tingués la roba entre els dits.)

HOME 2.- (*als altres homes*) Ho heu sentit?

HOME 1.- (*a Home 3*) Ho veus home, ja t'ho deia que eres molt desconfiat.

HOME 3.- No sé, no sé... ara em sembla que aquests dos amaguen alguna cosa...

CONSELLER 1: Enllesteixen, doncs?

CRIAT 1: Ja n'hi ha un bon tros, ja... però m'han dit que us demani una altra bossa de diners.

CUINERA: Doncs a mi m'havien dit que els curts de gambals no podrien veure res.

CRIAT 2: (*mentre el conseller se serveix un altre got de vi*): Justa! Ja veureu quan hi vagi algun totxo, ja!

CRIAT 1: De segur que ensopega amb el cap de la peça i ni se n'adona.

CONSELLER 2: Una altra bossa, una altra bossa... Bé, ja veurem. L'emperador m'ha encarregat que demà hi vagi. Em plaurà de poder-lo informar personalment de com va la feina.

CUINERA: Però no hi aneu amb el cap tan poc serè, si no, no veureu ni l'ordit ni la trama i... no fóra gaire honrós que el nostre emperador us tingués per inepte. **Ja, ja, ja.**

CONSELLER 1: Deixeu-me omplir un altre got de vi. Diuen que el vi fa panxa. **I feu la vostra feina. Que jo ja faré la meva.**

CUINERA: Panxa o no panxa, el dia que l'emperador sàpiga que li robeu el vi de les seves botes, us ben espavilarà. I tu, (*al criat. A qui ha donat menjar fa una estona*) no mengis tant, que se't farà la boca grossa. Ep! Que t'adorms? I aquest també. (*al conseller.*) Au! A dormir al llit!

CRIATS: Brrrr...

CONSELLER 2: Una altra bossa... una altra bossa... **hem de fer pagar més impostos.**

El vestit nou 06 escena 4.mp3

Se'n van un per cada banda. Després ho fa la cuinera.

PRESENTADOR 3 – Ja veieu que no hi ha un pam de net qui no s'aprofita per un cantó se n'aprofita per un altre ... és clar això dels impostos dona per molt...

El conseller se'n va molt esporuguit pel que ha vist i pel que no ha vist i per la cisa que li han descobert. Riallades dels estafadors.

El vestit nou 07 escena 5.mp3

PRESENTADOR 1- Ningú vol passar per ruc ja ho veieu. I l'Emperador què deu pensar si és que pensa alguna cosa? Anem al saló del Palau de l'Emperador.

ESCENA 6

El vestit nou 08 escena 6.mp3

Saló al palau de l'emperador

Al saló ja hi ha el criat que està endreçant la sala. L'emperador i l'emperadriu entren a escena un per cada banda)

Emperador: Estimada estic tan impacient.

Emperadriu: Tot arriba i a vegades ja sabeu que les coses no són sempre com ens les imaginem.

Emperador: Però és que aquesta vegada pot ser magnífic.

Emperadriu: T'il·lusions com una criatura. Recorda què va passar amb el vestit inflable...

Emperador: Si ja ho sé ja... però aquesta vegada...

Emperadriu: Ah! Per cert, el tresor està mig buit. Aquesta dèria dels vestits és molt cara. Hauràs d'augmentar els impostos...

Emperador: En parlaré amb els consellers...

Emperadriu: I no creus que hauries d'aprofitar els vestits i posar-te'ls dos o tres cops, en tens tants i són tan malaguanyats ficats a l'armari, n'hi ha que són ben bonics. Per què no els regales?

Emperador: No fa Emperador portar vestit usat. Què diria el poble si em veiés dues vegades amb el mateix vestit. Es pensarien que sóc... que som "pobres". S'ha d'impressionar la gent. Què seria de nosaltres si féssim com ells que sempre es posen el mateix. Marieta s'ha de lluir! I res de regalar. Que en faria el poble dels meus vestits? Es creurien Emperadors! No voldrien treballar! Ah no! De cap de les maneres.

Entren els criats endrecen la sala. L'Emperador i l'Emperadriu seuen als trons.

CRIAT: Majestat, els senyors consellers...

CONSELLER:(*entrant*): Sentiríem destorbar-vos...

EMPERADOR: No, no, celebros veure-us. Què en sabeu, del meu vestit? **Em fa tanta il·lusió!**

CONSELLER: Meravellós, meravellós!

EMPERADOR: Potser que hi anés jo també a veure com teixeixen. Sabeu? Tot el poble en parla, i m'empipa no saber com serà el meu vestit nou. Que m'agradaria de poder-lo lluir a la festa gran!

CONSELLER 1: (*dirigint-se al criat*): Vés tot seguit i avisa els dos forasters que baixin amb un parell de peces. (*continua dirigint-se a l'emperador.*) Estic ben cofoi d'haver-vos pogut donar les primeres noves.

CONSELLER 2- Em feia recança de pensar que potser no era apte pel meu ministeri. Però així que vaig entrar i vaig contemplar aquella meravella de meravelles...

EMPERADOR: (*dirigint-se molt emocionat a la seva dona*) Ho sents, Marieta?

EMPERADRIU: **Sí, si ves-te'ls escoltant aquests dos aprofitats. Ja veurem com acabarem...**

CRIAT: (*entra amb els dos forasters*): Ja som aquí.

Els forasters simulen anar carregats: un amb les dues peces i l'altre porta un penjador com si dugués penjat un vestit mig embastat.

L'emperador, en adonar-se que no veu res, simula un desmai.

EMPERADOR: **Però, però, però... què és això? (cau)**

EMPERADRIU: **De pressa, de pressa porteu una mica d'aigua. L'emperador s'ha desmaiat!**

EMPERADOR: (*a cau d'orella de la seva dona*): **Però què passa? Si no es veu res de res. Ai pobres de nosaltres. Saps què? No diguem pas res. Tira, tira, seguim la comèdia, que encara dirien que sóc talòs i no serveixo per a l'emperador!...**

El criat porta un got d'aigua.

EMPERADRIU: En veure aquestes formositats li ha agafat una basca. No està fet per a aquests cops tan forts. **Pobret meu ell tan presumit!, tan sensible!**

FORASTER 3: (al públic) I que en són de ximples els poderosos, per mantenir la poltrona són capaços de fer el ridícul i continuar amb la comèdia...

EMPERADOR: (*seguint la comèdia*): Ajudeu a aixecar-me(els criats l'ajuden)

Certament m'he emocionat. Mai no havia vist res semblant. Quines robes! Tenen grapa i taulell. Us dono la meva conformitat a la feina feta, us nomeno cavallers del fil i l'agulla i us concedeixo la medalla del Gran Drap. Quin dia podré estrenar el vestit, cavallers?

FORASTER 1: Demà.

EMPERADOR: De... De...Demà? Però ja el tindreu ben planxat? Mira que hi veig alguna arrugueteta...

FORASTER 2: Demà!

EMPERADRIU: Ai, mare, que patirem!

El vestit nou 08 escena 6.mp3

Tots fan mutis.

PRESENTADOR: S'atrevirà l'Emperador a sortir al carrer o plantarà cara a l'engany? Anem a la Plaça Major.

ESCENA 7

A la plaça major

El vestit nou 09 escena 7.mp3

La gent del poble va arribant a la plaça

HOME 2- I quin fred que fa!

HOME 1- Plou i neva i nevarà!

TAVERNERA: Tanta feina que tinc i ja ho veus aquí perdent el temps...

HOME 3- Calla dona que espectacles d'aquests no se'n veuen cada dia.

HOME 4- I tant! Cada vegada els vestits són més... daixonses!

HOME 2- I més... dallonses! Que ja no sabem què dir...

HOME 1- Ja se senten les trompetes!

HOME 2- S'acosta el gran moment!

HOME 2- Ara sí que ja ballarem...

El vestit nou 10 desfilada escena 7.mp3

Gran bullici; tot està a punt per a la passejada de l'emperador amb el seu vestit nou. Sona la música i compareixen cap-grossos, patges, el conseller i el criat; després ve l'emperador en calçotets i samarreta i dos

patges més petits que representa que li aguanten el ròssec de la capa. La gent aplaudeix i diuen paraules d'admiració. (Ho repeteixen diverses persones.)

HOME 2.- Ah!...Oh!... Quin vestit!... Noooliii!...

HOME1: Això sí que és un vestit!

Mestressa: I quins colors més afavoridors...

HOME 2: I com s'hi ha lluït els sastres!

HOME 3: Ara veig pel què serveixen els nostres impostos!

HOME 4: Aquest sí que ens el podrà donar. No li farem malbé, no!

TAVERNERA: I la roba, la roba! Quin caient!

HOME 3.- (a Homes 1 i 2) Ahà! Veieu com tenia raó. Si no han fet cap vestit. I aquestes anar dient com si res.

HOME 1.- És veritat, però ara digues coses bones com si haguessin fet el vestit.

HOME 2.- Calla que ens hi va la feina noi i potser la vida.

HOME 3.- Renoi, quin vestidàs! I ben fresc que deu ser, ha, ha, ha!

Enmig del bullici avancen dos nens que no es poden aguantar el riure

NEN1: L'emperador va en calçotets, guaita!

NEN2: En calçotets i samarreta pel carrer!... Ha, ha, ha...

NEN1: L'emperador no porta cap vestit, quina gràcia!

MESTRESSA: Voleu callar nens? Que voleu passar per talossos?

NENS: Però que no ho veieu? No porta res! Va en calçotets i samarreta!

TAVERNERA.- I ara, quines coses de dir! Fora, fora!

EMPERADOR: A callar tothom! *(Es fa un gran silenci tot de sobte.)* Justa... vaig pel carrer amb calçotets i samarreta. Aquests dos nens han estat ben sincers; els únics sincers; no són hipòcrites com tots vosaltres. Aquells dos forasters eren uns estafadors. Jo mateix he rebut una bona lliçó. S'han acabat els vestits nous! Endavant la processó!

Música. Algú del poble cobreix l'emperador amb una capa.

El vestit nou 11 desfilada escena 7 final.mp3

